

RECENZJA ROZPRAWY DOKTORSKIEJ Nataliyi Zuban

Data urodzenia: 31-1-1992

Przejście między krajobrazem przemysłowym a naturalnym w obrębie ceramiki abstrakcyjnej

Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu, Wydział Ceramiki i Szkła

Praca doktorska w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki

/-/ [nieczytelny podpis]

Rozprawa doktorska Nataliyi Zuban obejmuje bardzo ważne zagadnienia dotyczące relacji między krajobrazami przemysłowymi i naturalnymi, w teraźniejszości i przeszłości, skupiając się częściowo na archeologii przemysłowej lat 50-tych XX wieku w Wielkiej Brytanii, jak również na budowach i konstrukcjach epoki rewolucji przemysłowej, a następnie na dwudziestowiecznych obiektach krajowych. Autorka obserwuje również destrukcję środowiska w architekturze i socjologii, przyglądając się budynkom na Ukrainie, które są porzucane i wsiąkają z powrotem w naturalny krajobraz.

Badania zostały przeprowadzone w formie studiowania i obserwowania prac różnych artystów, którzy wykorzystali wspólną płaszczyznę w ramach konstrukcji architektonicznych.

1. Irina Razumovskaya, Federacja Rosyjska, która dokonuje zwrotów w praktyce artystycznej na arenie społecznej i domowej.
(Zuban, rozprawa; Ilustr. 3,4,5,6).
2. Enric Mestre, Hiszpania, który używa ekspresji abstrakcji kształtów architektonicznych, przestrzeni negatywnych, skali i kształtu wyabstrahowanej cegły.
(Zuban, rozprawa; Ilustr. 7,8).
3. Sara Jeffries, Dania, która w swoich pracach przygląda się rozpadowi poprzez używanie i wypalanie gliny w różnych temperaturach. Struktury te uważnie analizują sposób, w jaki przestrzeń jest zajmowana poprzez technikę zwijania.
(Zuban, rozprawa; Ilustr. 9,10,11).

Trzej artyści, których prace analizowała Nataliya Zuban, przedstawiają konceptualne podejście do tematu, który podjęła – od krajobrazu przemysłowego do naturalnego.

Tworząc dzieła sztuki nawiązujące do powyższych artystów, Nataliya Zuban wnikliwie badała różne podejścia stosując różne temperatury wypalania, wykorzystując nisko i wysoko wypalane porcelany i mieszając je ze sobą, cokolwiek najpierw daje wrażenie kruchości powierzchni, a następnie przywołuje odczucie rozpadu.
(Zuban, rozprawa; Ilustr. 15).

Efektem niektórych z tych zabiegów było powstanie struktur wykorzystujących mieszankę włókien celulozowych z różnymi, samodzielnie wykonanymi odlewami szamotowymi. Techniki te pozwoliły jej pójść w kierunku piaskowania powierzchni, która bawi oko na powierzchni, sprawiając najpierw wrażenie litej masy, potem dotykania skóry, a na końcu pustki. (Zuban, rozprawa; Ilustr. 12,13).

Inny obszar został dokładnie zbadany poprzez zastosowanie szkliv wulkanicznych i lawowych. Przynoszą one równoległe rozszerzenie wizualne do powierzchni pojawiających się na opuszczonych budynkach. (Zuban, Dissertation; Ilustr. 21,22,25). Przedsięwzięcie to zostało zaobserwowane i zbadane poprzez zastosowanie procentowe węgla krzemu w celu kształtowania reakcji chemicznej składników szkliwa. Próby te zostały szczegółowo przeanalizowane w celu umożliwienia wzrostu tekstury, która w konsekwencji daje silniejsze odczucie uwarstwienia zniszczenia powierzchni. Jakość powierzchni została również podniesiona poprzez piaskowanie powierzchni szkliwa, co z kolei doprowadziło do rozbicia kieszeni powietrznych w tych teksturach.

Ciała gliniane również odegrały bardzo ważną rolę w nadaniu dwoistości obróbce powierzchni, ponieważ jest w nich dużo manganu, który po wypaleniu w wysokiej temperaturze do kamionki (1200° C) spowodował rozdęcia i pojawienie się pęcherzyków powietrza w glinie. (Zuban, rozprawa; Ilustr. 26).

Wierzę, że wielość przeprowadzonych prób ciał glinianych, szkliv i obróbki powierzchni poprzez piaskowanie i licznych różnych obcych materiałów użytych po drodze, zaowocowała wielostronnym i satysfakcjonującym przybliżeniem widzom zrozumienia związku pomiędzy krajobrazem przemysłowym i naturalnym.

Wiele prób zostało przeprowadzonych poprzez dodawanie różnych ilości procentowych topników boraksowych, aby móc zaobserwować każde wtopienie materiału w obręb zastosowanej powierzchni, a także ciała glinianego, które ma być nośnikiem tej powierzchni. To wszystko nadało eksperymentom organicznego i naturalnego odczucia, ponieważ wiele z tych prób w cyklu wypalania stworzyło kraterę tekstury. (Zuban, rozprawa; Ilustr. 30).

Niektóre z tych badań przyniosły interesujące rezultaty poprzez mieszanie boranów wapnia, plam i szkliv w masie, co zaowocowało historycznym odniesieniem do egipskich past używanych przez faraonów. (Zuban, rozprawa; Ilustr. 29,32,33).

Wiele prób zostało doprowadzonych do ekstremum, co ponownie prowadzi nas do oglądania rozpadających się powierzchni zniszczonych konstrukcji architektonicznych. W wyniku tych eksperymentów powstała seria prac, które można umieścić obok opuszczonych budynków przemysłowych. Powstałe fragmenty przypominają odłamki odpadające od niszczącej architektury przemysłowej, które z kolei zajmują swoją własną przestrzeń poprzez zainteresowanie wykonanymi obiektami. (Zuban, rozprawa; Ilustr. 37,38). Pozostają one w silnym geometrycznym związku z fryzami z budynków i siedzą sobie wygodnie jako główne dzieła sztuki, a nie oczywiście repliki z rozpadających się budynków. Zostało to podkreślone w bardzo mocny sposób, aby dać patrzącemu konceptualne zrozumienie relacji pomiędzy wtedy i teraz – tym, co historycznie i tym, co współczesne.

Wiele z form ma związek z archeologią współczesną. Każda z tych prac mogłaby zostać przeskalowana i umieszczona w przestrzeni galerii, dając poczucie rozpadu bryły architektonicznej. Przybierają one konceptualne i minimalistyczne podejście wizualne, a wraz z mniejszymi formami dają poczucie rytmicznych i mechanicznych obiektów przypominających narzędzia, co z kolei daje poczucie instalacji, w której wielokrotność tych obiektów silnie nawiązuje do przemysłu, a także do natury, ponieważ powierzchnie zachowują teksturę. (Zuban, rozprawa; Ilustr. 40).

Nataliya Zuban podjęła pracę doktorską z wielkim zaangażowaniem i pogłębianiem wiedzy na temat współczesnego świata ceramiki, osiągając główne rezultaty w dziedzinie technologii ceramicznej i tworząc dzieła powstałe z tych innowacyjnych rozwiązań.

Jej prace badawcze pokazały, że wszystkie próby i eksperymenty technologiczne przeprowadzone podczas okresu badawczego przyniosły znaczące rezultaty, które wykazały powiązania

między działaniami artystycznymi i naukowymi. Nataliya Zuban jest utalentowanym twórcą i badaczem i wierzę, że jej wiedza zdobyta w tym okresie ugruntuje się, a prace będą szeroko prezentowane w świecie ceramiki.

Jako egzaminator mam silne poczucie, że te badania będą kontynuowane i rozwiną się w kierunku dalszej dyskusji między światem przemysłowym i naturalnym. Jest to obszar, w którym Nataliya Zuban pokazała poszerzenie swej technologii i twórczości poprzez badanie gliny i szkliwa, analizując różne rejestry ciepła i mieszanki materiałów, które są powszechnie stosowane. W ten sposób przełamała granice tradycji.

Nataliya Zuban prowadzi klarowny dialog między tworzeniem a teorią, co pozwala na utrzymanie równowagi między tymi dwoma obszarami i czyni jej rozprawę wiarygodną analizą relacji między krajobrazem przemysłowym a naturalnym. Przez jej badania pisemne i praktyczne biegnie spójny wątek. Oba obszary uzupełniają się wzajemnie i dają czytelnikowi spójny przepływ informacji. Analizowała ona swoje prace w odpowiedni sposób, aby ukazać wizualne poczucie rozpadu. Wykazała również krytyczne zaangażowanie w swoje odkrycia i dokumentację. Zauważyłem, że jej badania artystyczne były prowadzone w sposób innowacyjny, a wszystkie prace zostały skonceptualizowane na odpowiednim poziomie akademickim. Nataliya Zuban jest konsekwentna w swoich badaniach i pracach pisemnych, a jej argumentacja jest przekonująca.

Odkrycia Nataliyi Zuban przyczynią się do rozwoju różnorodnych obszarów w zakresie dzieł z gliny. Z niecierpliwością czekam na dalsze eksperymenty z próbami chemicznymi z zastosowaniem topników, tlenków i mieszaniem niekomercyjnych szkliw, a także na istotne dzieła powstałe na podstawie tych odkryć.

Dotychczasowy dorobek artystyczny i dydaktyczny Nataliyi Zuban jest bardzo bogaty i obejmuje udział w wielu międzynarodowych forach, sympozjach i warsztatach oraz programach rezydencyjnych. W podjętych działaniach profesjonalnie eksponowała i przekazywała swoją wiedzę w zakresie twórczości oraz dorobku teoretycznego studentom, którzy asystowali jej podczas tych programów.

Obserwując jej prace, dostrzegłem w jej sposobie komunikacji dużą pewność siebie w zakresie możliwości prowadzenia badań na poziomie, który przekazywać będzie widzowi wiele wiedzy.

Na podstawie mojej lektury i analizy rozprawy Nataliyi Zuban oraz jej konceptualnego i twórczego dorobku, jak również jej praktyki zawodowej w dziedzinie sztuki, gorąco rekomenduję przyznanie jej akademickiego tytułu doktora w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuk plastycznych i konserwacji dzieł sztuki.

Profesor Neville Assad-Salha,
[wpis odręczny:] *Neville Assad-Salha* /-/ [nieczytelny podpis]

dnia 8/9/2021
[wpis odręczny:] 8/9/2021 - /-/ [nieczytelny podpis]

ZALECANE MOŻLIWE PRZYSZŁE BADANIA

Oto kilku ważnych i związanych z tematem artystów, których prace mogą stanowić bodziec konceptualny i materialny do kontynuowania pracy i badania projektów w przyszłości.

El Anatsui

Prace El Anatsui przedstawiają siłę nawiązującą do struktur rozpadających się w formy organiczne ukazujące zarówno kruchość, jak i odporność.

<https://elanatsui.art/series/clay-ceramic>

Beth Pitcher

Prace Beth Pitcher, ręcznie tworzone z gliny, zawierają organiczne tekstury i naturalne formy. <https://bptakoma.wordpress.com/>

Zsuzsa Fuzesi

Wiele dzieł Zsuzsy Fuzesi powstaje z porcelany, która nawiązuje do odczuć związanych z grzybami.

<https://fuzesi.ch/>

Aneta Regel

Prace Anety Regel to formy konstrukcyjne wykorzystujące barwniki do identyfikacji formy i przestrzeni, skupiające się na przestrzeniach wewnętrznych i zewnętrznych, którym towarzyszy poczucie rozpadu. <https://www.anetareRel.com/>

Brian Rochefort

Ceramika Briana Rocheforta rozszerza się poprzez nakładanie się powierzchni na powierzchnię i przekształcanie formy w kolorowe fragmenty. <https://brianrochefort.net/>

Gareth Mason

Prace Garetha Masona zawierają sens nowoczesnej architektury w procesie rozpadu przy użyciu tradycyjnych naczyń.

<https://www.iasoniacques.com/contemporary/gareth-mason>

[https://www.artsv.net/artwork/\(gareth-mason-smith-of-dreams](https://www.artsv.net/artwork/(gareth-mason-smith-of-dreams) - Seria 'Unruly Behavior'.

Wszyscy wyżej wymienieni artyści przedstawiają pewne obszary w strukturach architektonicznych z odczuciem wzrostu i rozpadu.

/-/ [nieczytelny podpis]